

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szita Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Szita Zsolt ügyvéd, 1015 Budapest, Donáti u. 38/A.) és a Baracsi Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Baracsi Zoltán ügyvéd, 1055 Budapest, Bihari J. u. 20.) által képviselt felperesnek a Bessenyei Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Bessenyei Tibor ügyvéd, 1015 Budapest, Batthyány u. 54.) által képviselt alperes elleni tagkizárás iránti perében a Fővárosi Bíróság 2009. április 3-án kelt 11.G.40.052/2009/13. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A négy tagból álló, 5.000.000 forint jegyzett tőkéjű felperesi társaságot 2007. május 30-án jegyezték be a cégjegyzékbe.

Az államban bejegyzett alperesi társaság 2008. július 9-étől tagja a felperesnek 2.050.000 forint névértékű üzletrésszel.

A felperes társasági szerződésének 11.16. pontja értelmében a taggyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyekben a tagok írásbeli döntéshozatallal is hozhatnak határozatot.

Felperest, mint lízingbe vevőt avel 2007. december 6-án megkötött lízingszerződés alapján 2008. június 22-étől 2012. december 3-ig a szerződésben rögzített ütemezés szerint összesen 8.784.613,01 CHF összegű lízingdíj-fizetési kötelezettség terheli. Az okirat a lízingbe adót abban az esetben is feljogosítja az azonnali hatályú felmondásra, ha a lízingbe vevő pénzügyi, gazdasági, illetve jogi helyzetében olyan változás következik be, amely kötelezettségeinek teljesítését veszélyezteti, továbbá akkor is, ha a lízingbe vevővel szemben felszámolási-, csőd-, végelszámolási- vagy végrehajtási eljárás indul.

Alperes egy 2008. június 26-án kelt, a lejáratí idő vonatkozásában 2008. július 14-én módosított kölcsönszerződés alapján 2008. október 31-i visszafizetési határidővel 65.000.000 forint kölcsönt vett fel egy magánszemélytől (a továbbiakban hitelező). A kölcsön visszafizetéséért felperes is készfizető kezességet vállalt.

Alperes lejárt kölcsöntartozását csak részben fizette vissza, ezért a hitelező 2008. november 7-én, majd 2008. december 1-jén kelt leveleiben felszólította alperest, mint adóst, továbbá felperest is, mint készfizető kezest a kölcsönszerződés alapján még fennálló 25.000.000 forint tartozás és kamatai haladéktalan visszafizetésére. A második fizetési felszólításban utalt arra is, amennyiben 2008. december 8-ig a tartozás maradéktalan kiegyenlítésére nem kerül sor, megteszi a szükséges jogi intézkedéseket az adós és a készfizető kezesek ellen.

Ezt követően 2008. december 10-én alperes hitelezője felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmet terjesztett elő felperessel szemben a Fővárosi Bíróságnál, arra hivatkozással, felperes felszólítás ellenére sem tett eleget készfizető kezesi helytállási kötelezettségén alapuló fizetési kötelezettségének. (A beadvány egy példánya 2008. december 10-én a felperes részére is átadásra került.)

A felperes 2008. december 12-én 25.000.000 forintot átutalt az alperes hitelezőjének bankszámlájára.

Ugyanezen a napon, 2008. december 12-én a hitelező visszavonta a felszámolási eljárás megindítása iránti kérelmét.

2008. december 20-án felperes ügyvezetője a határozati javaslat és a kapcsolódó okiratok tagok részére történő megküldésével írásbeli szavazást kezdeményezett az alperes elleni kizárási per megindítása tárgyában.

(A küldeményt a DHL Futárszolgálat útján alperes részére székhelyén 2008. december 26-án kézbesítették.)

Az írásbeli szavazás eredményeként a felperesi társaság alperesen kívüli tagjai 2008. december 31-én meghozottnak tekintendő 1/2008. számú határozattal döntöttek az alperes társaságból történő kizárása iránti perindításról.

A határozat szerint alperes társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyezteti, működését ellehetetleníti, kárt okoz, mert alperes magatartása miatt magának a társaságnak a léte is veszélybe került, tekintettel arra, hogy a 2008. június 20-án kötött hitelszerződésből eredő kötelezettségeit nem szerződésszerűen teljesítette, ezért a hitelező a társasággal, mint készfizető kezessel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett. Ez pedig lehetetlenné teszi a társaság projektjeinek, különösen, de nem kizárólag a 900 férőhelyes kollégiumi beruházásnak a megvalósítását a részére, tekintettel az egyetemmel, illetve a beruházást finanszírozó pénzügyi intézetekkel kötött szerződések rendelkezéseire, melyek azonnali felmondási lehetőséget biztosítanak a szerződő partnerek részére, amennyiben a társaság ellen felszámolási eljárás kerül elrendelésre. Felperes csak a hitelező kielégítésével tudta elhárítani a felszámolás elrendelését.

A felperes 2009. január 13-án keresetet terjesztett elő az alperes társaságból történő kizárása iránt az 1/2008. számú határozatra és a Gt. 47. § (1) és (3) bekezdésére alapítva. Az alperes perköltségben marasztalását is kérte.

Egyebek mellett előadta, alperes nagymértékben veszélyeztette a felperes céljának elérését azzal a szerződésszegő magatartásával, hogy a felperes kezességvállalásával biztosított kölcsöntartozását felszólítás ellenére sem egyenlítette ki maradéktalanul. Az alperes magatartása következtében, neki felróható okból a hitelező felszámolási eljárást kezdeményezett a társasággal szemben, ezáltal pedig magának a társaságnak a léte is veszélybe került, a felszámolás elrendelése ellehetetlenítette volna a társaság vezető projektjének minősülő kollégiumi beruházás megvalósulását.

Alperes továbbá a társaság üzleti hírnevét is súlyosan rombolta akkor, amikor alapot szolgáltatott a társaság elleni felszámolási eljárás megindítását lehetővé tévő helyzet kialakulására.

Egyebekben utalt arra is, a felszámolás elkerülése érdekében az alperes hitelezőjének történt kifizetés azért is hátrányos volt számára, mert emiatt szükségessé vált a lízingszerződés alapján fennálló fizetési kötelezettsége teljesítésének átütemezése.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Egyebek mellett arra hivatkozott, felperes önként, saját gazdasági érdekének megfelelően vállalt készfizetői kezességet, jól ismerte annak jogi természetét, az azzal járó kötelezettségeket.

Hangsúlyozta azt is, felperes ellen nem indult felszámolási eljárás, mert a hitelező kérelmét még azt megelőzően visszavonta, hogy annak alapján a bíróság bármilyen intézkedést tett volna.

Vitatta, hogy alperes üzleti jóhírneve az ő magatartása következtében sérült volna.

Állította, felperes keresetét egyetlen olyan múltbéli eseményre alapítja, amely nem szolgálhat alapul a kizárásra. A bírói gyakorlatra utalva kifejtette, csakis a társaság jövőbeni működésére valós és súlyos veszélyt jelentő tagi magatartás esetén lehet helye a kizárásnak, ugyanakkor a kereset alapjául a felperes által felhozott magatartás nem minősül ilyennek.

Egyebekben arra is utalt, a közösen vállalt kötelezettségek körében gazdasági érdekei azonosak a felperesével.

Előadta továbbá azt is, a per tartama alatt, 2009. március 16-án kelt engedményezési szerződéssel megszerzett egy 2007. június 27-én megkötött kölcsönszerződés alapján a felperessel szemben fennálló, 2008. június 28-án lejárt 87.500.000 forint összegű követelést, amelybe 2009. március 17-én kelt beszámítási nyilatkozatával beszámította a felperessel szemben a kezési helytállási kötelezettség teljesítése folytán fennálló 25.000.000 forint összegű tartozását. Ily módon a felperessel szembeni tartozását kiegyenlítette. Az előadottak igazolására okiratokat csatolt, köztük az engedményezési szerződést, alperesnek az engedményezésről, valamint a beszámításról szóló értesítéseket.

Egyebekben a perindítás tárgyában hozott felperesi határozat „hatályosságát” is vitatta arra hivatkozással, az írásbeli határozathozatal során a határozati javaslat kézbesítési megbízottja részére nem került megküldésre, székhelyén pedig a küldeményt nem az arra kizárólagosan jogosult képviselője vette át.

Perköltséggént a csatolt megbízási szerződés szerinti ügyvédi megbízási díjra tartott igényt.

Az elsőfokú bíróság 2009. április 3-án kelt 11.G.40.052/2009/13. számú ítéletével a keresetet elutasította, felperest az alperes részére 360.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Ítélete indokolásában a Gt. 47. § (4) bekezdésére, 147. § (1) bekezdésére, 148. § (1) bekezdésére, a Ctv. 31. § (3) bekezdésére és a felperesi társasági szerződés 11.16. pontjára utalva mindenképp előtt rögzítette, a kizárási perindításról szóló határozat meghozatalára a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került sor, a határozat alaki okból aggálytalannak tekintendő.

A kizárási okok vonatkozásában rámutatott, a perben kizárólag a kizárási perindításról szóló határozatban, illetve annak alapján a keresetlevélben megjelölt okok vizsgálatára van jogszabályi lehetőség.

A kizárási okként megjelölt alperesi magatartás nem az alperes tagsági jogviszonyával, hanem az alperes tisztán kötelmi jogviszonyból eredő kötelezettségével függ össze, ezért alperes magatartása társasági jogi

jogkövetkezményeket nem vonhat maga után. Felperes a tagjával szembeni kötelmi igényét a polgári jog általános szabályai szerint érvényesítheti.

A társaság céljának elérését maga a felperes veszélyeztette azzal, hogy ingyenesen, ellenérték nélkül készfizető kezességet vállalt az alperes kölcsönszerződésen alapuló kötelezettségének teljesítéséért. Ezen felperesi magatartás nélkül önmagában az alperes magatartása következtében felperes nem kerülhetett olyan helyzetbe, hogy szerződéses partnerei előtt hitelképessége kérdésessé váljon.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Az ítélet megváltoztatását az alperes kizárását kérte. A perben tett korábbi nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, alperes magatartása nem pusztán veszélyeztette a felperesi társaság jövőbeni gazdasági céljait, de a felperes létét is kockára tette, továbbá tényleges kárt is okozott, aminek már a veszélye is önmagában elég lenne a tagkizárásra. E körben utalt az EBH 2001.447. számú határozatra.

Hivatkozott arra is, semmilyen jogszabály nem írja elő tételesen, hogy mit kell olyan magatartásnak tekinteni, amely a tag kizárására alapul szolgálhat, mint ahogy olyan jogszabályi rendelkezés sincs, amely kimondaná, hogy a kötelmi jogi kötelezettségek megszegése miatt ne lenne helye a tag kizárásának. E körben a BH 2004.517. számú határozatra is utalt. A fellebbezési tárgyaláson felperes a kizárás indokaként az alperes által előidézett pénzügyi helyzet következtében előállt bizalomvesztésre is hivatkozott.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, lényegében helyes indokaira tekintettel. Korábbi perbeli nyilatkozatait fenntartva hangsúlyozta, nem veszélyeztette és a társaságban maradása esetén a jövőben sem veszélyezteteti felperes céljainak elérését, különös tekintettel arra, hogy neki és felperesnek a felperes által hivatkozott beruházás megvalósítása körében közösek az érdekei.

Hangsúlyozta azt is, felperes saját döntése alapján vállalta a készfizető kezességet, számolnia kellett azzal, hogy a hitelező a kölcsön visszafizetését tőle is követelheti, a hitelezői fellépés nem az alperesnek felróható okból következett be, ezért nem értékelhető alperes terhére.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

A gazdasági társaságoktól szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 3. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaságot a tagok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására hozzák létre.

A gazdasági társaság tagjai között tehát sajátos többpólusú jogviszony áll fenn, amelynek keretében a tagok alapvető kötelezettsége a társaság céljának, a közös üzletszerű gazdasági tevékenység folytatásának elősegítése.

Ugyanakkor e saját többpólusú jogviszonyban a felek magatartására a Gt. és a létesítő okirat rendelkezésein túlmenően a Gt. 9. §-ában foglalt utaló szabály folytán a Ptk. 4. § (1) bekezdésében foglaltakat, így a jóhiszemű joggyakorlás, a tisztesség, a kölcsönös együttműködési kötelezettség követelményét is irányadónak kell tekinteni.

A Gt. 47. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság tagját a bíróság a gazdasági társaságnak a tag ellen indított keresete alapján kizárja a társaságból, ha a tagnak a társaságban maradása a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztetné.

A (3) bekezdés akként rendelkezi, a perindításról a gazdasági társaság legfőbb szerve háromnegyedes szótöbbséggel határoz. A határozatot írásba kell foglalni. Az érintett tag a perindítás kérdésében nem szavazhat. A keresetet a határozat meghozatalától számított 15 napos jogvesztő határidőn belül lehet előterjeszteni.

A Gt. idézett rendelkezéseiből az szűrhető le, a tagkizárás a társaság érdekeinek védelmét szolgáló jogintézmény, amely a társasággal együttműködni nem tudó, a társaság céljának elérését nagymértékben veszélyeztető, súlyosan társaságellenes magatartást tanúsító tag tagsági viszonyának megszüntetésére biztosít lehetőséget. A kizárás alapjául pedig kizárólag a keresetindításról döntő társasági határozat meghozataláig tanúsított, a határozatban megjelölt tagi magatartás - tevékenység, mulasztás - szolgálhat.

A tag tagsági viszonya mellett polgári jogi - kötelmi jogi - jogviszonyt is létesíthet a társasággal. Az ilyen kettős jogviszony esetében különös körültekintést igényel a tagi kötelezettségek megítélése, a tag társasággal szemben elvárható magatartásának, annak értékelése, hogy a tag magatartása mennyiben sérti a jóhiszeműség, a tisztesség, az együttműködés követelményét és ennek tükrében olyan súlyosan társaságellenes magatartásnak minősül-e, amely megalapozza a kizárást.

Az adott ügyben a kizárási per megindításáról szóló felperesi határozat kizárási okként lényegében azt jelölte meg, hogy alperes felszólítás ellenére sem egyenlítette ki maradéktalanul a felperesi kezességvállalásról biztosított kölcsöntartozását, emiatt alperes hitelezője felperessel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, ami veszélyeztette a társaság projektjeit finanszírozó hitelszerződések teljesítését, ezáltal a társaság fennmaradását. A jelen perben ezért azt kellett vizsgálni, hogy a felperesi határozatban megjelölt okból helye van-e az alperes társaságból történő kizárásának, ugyanakkor az eljárás során a felperes által felhozott egyéb körülmények - így üzleti hírnevének sérelme, lízing tartozásának átütemezése, pénzügyi helyzetének kedvezőtlen alakulása - nem

voltak figyelembe vehetők, amint egyebekben arra az elsőfokú bíróság is helytállóan rámutatott.

A rendelkezésre álló adatok alapján az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, az a körülmény, hogy alperes az általa felvett és a felperes kezességvállalásával biztosított hitelt esedékességkor nem fizette vissza maradéktalanul s ez maga után vonta a társaság kezesi helytállását a felszámolás elkerülése céljából, nem alapozza meg alperes kizárását. A perben ugyanis nem merült fel olyan többlet tényállás, amelyre figyelemmel az alperesi magatartás súlyosan társaságellenes volta megállapítható lenne, és amely azt igazolná, hogy az alperes társaságban maradása a társaság jövőbeli működésére súlyos veszélyt jelentene.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla az alaptalanul fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. -§ (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alkalmazásával az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan mérsékelt összegben megállapított, az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból áll másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2009. október 30.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Felker László s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiss Sándorné
tisztviselő